

- d) Onko kulutusluottosopimuksista ja neuvoston direktiivin 87/102/ETY kumoamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2008/48/EY⁽¹⁾ (jäljempänä kulutusluottoja koskeva direktiivi 2008/48/ETY) 2 artiklan 2 kohdan a alakohtaa, luettuna yhdessä direktiivin johdanto-osan kymmenennen perustelukappaleen kanssa, tulkittava siten, ettei se sulje pois kyseisen direktiivin soveltamisalaa edes silloin, kun luotolla on kaikki kulutusluoton piirteet, luoton käyttötarkoituksesta ei ole sovittu, vähäpätöistä osaa lukuun ottamatta luotonantaja on osoittanut luoton kokonaisuudessaan aiempien kulutusluottojen maksua varten ja luoton vakuudeksi on sovittu kiinnitys kiinteään omaisuuteen?
- e) Onko unionin tuomioistuimen 21.4.2016 antamaa tuomiota Radlinger ja Radlingerová (C-377/14, EU:C:2016:283) tulkittava siten, että sitä sovelletaan kulutusluottosopimukseen myös silloin, kun osa myönnetystä luotosta on osoitettu luotonantajan kustannusten maksamiseen?

⁽¹⁾ EYVL 1993, L 95, s. 29.

⁽²⁾ EUVL 2005, L 149, s. 22.

⁽³⁾ EUVL 2008, L 133, s. 66.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunal Administrativo e Fiscal de Braga, Juízo Administrativo Comum (Portugali) on esittänyt 28.9.2021– Vapo Atlantic SA v. Entidade Nacional para o Setor Energético E.P.E. (ENSE) ym.

(Asia C-604/21)

(2022/C 11/23)

Oikeudenkäyntikieli: portugali

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunal Administrativo e Fiscal de Braga, Juízo Administrativo Comum (Portugali)

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Vapo Atlantic SA

Vastaaja: Entidade Nacional para o Setor Energético, E.P.E. (ENSE)

Muut osapuolet: Fundo Ambiental ja Fundo de Eficiência Energética (FEE)

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko direktiivin 98/34/EY⁽¹⁾ 1 artiklan 3 alakohtaa tulkittava siten, että saman direktiivin 8 artiklan 1 kohtaa sovellettaessa käsitteen ”muu vaatimus” soveltamisalaa kuuluu niiden biopolttoaineiden prosenttiosuuden määrittely, jotka tietyllä talouden toimijalla on direktiivillä 2009/30/EY⁽²⁾ direktiiviin 98/70/EY⁽³⁾ lisätyn 7 a artiklan mukaisesti, tarkasteltuna yhdessä direktiivin 2009/28/EY⁽⁴⁾ 3 artiklan 4 kohdassa säädetyn tavoitteen kanssa, velvollisuus sekoittaa kulutukseen luovuttamiinsa polttoaineisiin, kuten on kyseessä olevan kansallisen lainsäädännön tapauksessa?
- 2) Onko direktiivin 98/34/EY 8 artiklan 1 kohdan ilmausta ”paitsi kun on kyse kansainvälisen tai eurooppalaisen standardin käyttöönotosta sellaisenaan” tulkittava siten, että sillä poissuljetaan kansallisen oikeuden säännös, jossa määritellään sekoitettavien biopolttoaineiden prosenttiosuudet direktiivillä 2009/30/EY direktiiviin 98/70/EY lisätyn 7 a artiklan 2 kohdassa säädetyn mukaisesti, tarkasteltuna yhdessä direktiivin 2009/28/EY 3 artiklan 4 kohdassa säädetyn tavoitteen kanssa?
- 3) Onko direktiivin 2009/30/EY 4 artiklan 1 kohdan toista alakohtaa sekä direktiivin (EU) 2015/1513⁽⁵⁾ 4 artiklan 1 kohtaa tulkittava siten, että kyseessä ovat direktiivin 98/34/EY 10 artiklan 1 kohdan kolmannessa luetelmakohdassa tarkoitetut yhteisön sitovissa säädöksissä säädetyt suojalausekkeet?

- 4) Jollei tähän kysymykseen vastaaminen osoittaudu tarpeettomaksi edellisiin kysymyksiin annettavien vastausten perusteella, onko direktiivin 98/34/EY 8 artiklan 1 kohtaa tulkittava siten, ettei talouden toimijaa vastaan voida vedota esillä olevassa asiassa kyseessä olevan kaltaiseen kansallisen oikeuden säännökseen, jossa määritellään sekoitettavien biopolttoaineiden prosenttiosuudet direktiivillä 2009/30/EY direktiiviin 98/70/EY lisätyn 7 a artiklan 2 kohdan saattamiseksi kansallisen lainsäädännön osaksi?

- (¹) Teknisiä standardeja ja määräyksiä koskevien tietojen toimittamisessa noudatettavasta menettelystä 22.6.1998 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 98/34/EY (EYVL 1998, L 204, s. 37)
- (²) Direktiivin 98/70/EY muuttamisesta bensiinin, dieselin ja kaasun laatuvaatimusten osalta sekä kasvihuonekaasupäästöjen seurantaan ja vähentämiseen tarkoitetun mekanismin käyttöönoton osalta, neuvoston direktiivin 1999/32/EY muuttamisesta sisävesialusten käyttämien polttoaineiden laatuvaatimusten osalta ja direktiivin 93/12/ETY kumoamisesta 23.4.2009 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/30/EY (2009, L 140, p. 88)
- (³) Bensiinin ja dieselpolttoaineiden laadusta ja neuvoston direktiivin 93/12/ETY muuttamisesta 13.10.1998 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 98/70/ETY (EYVL 1998, L 350, s. 58)
- (⁴) Uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian käytön edistämistä sekä direktiivien 2001/77/EY ja 2003/30/EY muuttamisesta ja myöhemmästä kumoamisesta 23.4.2009 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/28/EY (EUVL 2009, L 140, s. 16)
- (⁵) Bensiinin ja dieselpolttoaineiden laadusta annetun direktiivin 98/70/EY ja uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian käytön edistämistä annetun direktiivin 2009/28/EY muuttamisesta (ETA:n kannalta merkityksellinen teksti) 9.9.2015 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2015/1513/EU (EUVL 2015, L 239, s. 1)

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Szegedi Törvényszék (Unkari) on esittänyt 4.10.2021 – Napfény-Toll Kft. v. Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

(Asia C-615/21)

(2022/C 11/24)

Oikeudenkäyntikieli: unkari

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Szegedi Törvényszék

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Napfény-Toll Kft.

Vastaaja: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Ennakkoratkaisukysymys

Onko yhteisön oikeuteen kuuluvia oikeusvarmuuden periaatetta ja tehokkuusperiaatetta tulkittava siten, että ne eivät ole esteenä jäsenvaltion lainsäädännölle, jossa ei jätetä tuomioistuimelle mitään harkintavaltaa, kuten verotusmenettelystä vuonna 2003 annetun lain XCII (az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény) (jäljempänä vanha verotusmenettelylaki) 164 §:n 5 momentin säännökselle ja tähän lainsäädäntöön perustuvalla käytännöllä, joiden mukaan arvonnisäverotusta koskeissa asioissa määrääjän, jossa verohallinnon oikeus veron määrittämiseen vanhentuu, kulumisen keskeytyy tuomioistuinmenettelyjen koko keston ajaksi siitä riippumatta, montako kertaa asia käsitellään uudelleen hallinnollisessa verotusmenettelyssä, ja ilman keskeytysten yhteenlaskettua enimmäisaikaa silloin, kun asia saatetaan toistuvasti tuomioistuimen käsiteltäväksi muun muassa siinä tapauksessa, että aikaisemman tuomioistuinratkaisun jälkeisessä uudessa menettelyssä tehtyä veroviranomaisen päätöstä käsittelevä tuomioistuin toteaa, ettei veroviranomainen ole noudattanut kyseiseen tuomioistuinratkaisuun sisältyviä kannanottoja, eli asian uusi käsittely tuomioistuimessa on johtunut veroviranomaisen virheestä?

Kanne 29.10.2021 – Euroopan parlamentti v. Euroopan komissio

(Asia C-657/21)

(2022/C 11/25)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan parlamentti (asiamiehet: R. Crowe, U. Rösslein ja C. Burgos)